

احمد زیار

دسبرونونځا

(اتم شعري غونډ)

ه ته را نژدې ،

له سترګو لرې

پښتیان ته

په اورنی پلرنی مینه

ب نوم : د سبر ونو نخا

ر : پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار

دوی : د علامه سید جمال الدین افغان فرهنګي ټولنه

: ۲

زر : سید حسین هاشمي

شمیر : ۵۰۰ ټوکه

نیولیک

بسم اللّٰه الرّحمن الرّحیم

پرېبږدئ چې لمر وخُلي

...

وخُلي

...

وخُلي

...یې چې وړانګو ته ،

...غوټۍ وخاندي...

پرېږدئ

چې لمر وخُلي

پرېږدئ

نو پلوشو باران

ي په غرونو او رغونو کې

ښکې د کنګل واورو

وند په مړو رګونو کې

یون او خوځون را ولي ،

نوې ژوندون را ولي ...

ځلي

ې چې وړانګو ته ،

غوټۍ وخاندي ...

پرېږدۍ

چې لمر وځلي

پرېږدۍ

چې لمر وځلي !!!

*   *   *

دنۍ څپې

مستې ژوندنۍ څپې

وبولي د ژوند نغمې

چو دښتو

چمنونو ته

ي بيا د گلو جوړ،

ې د بلبلو جوړ ...

وځلي

يې چې وړانگو ته ،

غوټۍ وخاندي ...

پرېږدئ

چې لمر وځلي

پرېږدئ

چې لمر وځلي !!!

* * *

چې اوښکې

پرمغ د سباوون دلته

ې

ي په تال د طلا يي شغلو

د لمر سيمې ته

شيند هر خواته د لمروړانگې شي

ميوو د ونو څانگې شي،

رنگ واخلي

او خوند واخلي

ي

چې وړانګو ته ؛

ی وخاندي

پرېږدئ

چې لمر وځلي

پرېږدئ

چې لمر وځلي !!!

۱ - ۱۰ - ۶۷

ځيړۍ

غرنۍ کلکه ځيړۍ يم

ه باد بارانه

ې او توپانه ...

مې دي جړې

– لکه پلې رګونه –

ورو کې د پرښو

مې له ښاخه . . .

– نه له نياز و له فرياده –

ر لورې پورته ...

غرنۍ زړه ځيړۍ يم

و تندرونو ،

اورونو

روغه رمې او سر لوړې

و ځانګو ښرانګو او اغزيو

د تلښيرازه پسرلي

ح يم .

تل بهانده بهیرونه

ته

سمان د ښایست

ىِ‌د پلوشو په وریښمین تال

ې پر بام

یې زما د بې سهاره اوږدو شپو

کوڅې

یې خپلې اوښکې نه کړم

- لکه نیمزالې شمه -

نهیلیو د تیارو پر لمن .

په هڅو پلو هغه لمرینه رڼا ،

ي پاك ارمان جاویداني تودوخه

زما د برم د وړانګینې اړخونه

ې د سبا د لمرین ښار

تلبهاندو بهیرونو سره .

٢٠ - ٤ - ٦٩

د لمر اورتون

كهكشان كړي غلى

هسك د لمر پاك و سپيڅلى

اورتون

مكي تول پاك زړي مومنان او پښتي

خپل تندي

ت د مرو نغرو پرخو گلنونو باندي .

زواله اګنیو

کښې قهرژلي او رشیند ،

نور کاڼي له یو مخې پرویلوب

خیري د دایوا د ګناهونو

ځوي

ښاره بیرته وازره

– لکه د خدای د لوربنې د جنت پرستی –

د سپیڅلتیا د تلبهاندې سر چینې

نو د ستونځو پرلور !

۱۰ – ۵ – ۶۹

تور و سره

ره د بد وردې زمانې

ورانډې ،

ښترګو ګورو ورته

موږ پر برخليکونو لوبې

پينې تښتيدلې ورته .

*   *   *

شوي پر موږ

سيوري نه هم ويره لرو ؟

سو هسې ،

نه پردي ؟

سو هسې ،

سې پاتې ؟

جلاد موږه پردار خیژوي ،
ل ځان سره رسي،له خپله کوره وروړو
ندي مو بیا پر گور ورمنډي ،
و بې موږ په خپلو لاسو .

*   *   *

و غوښې سبکاروي ((تور لیوان))
شونې وچ هډونه مودي
درنگه خور)) شپیلوي !
تیر مهال ((تور مخي دېوان)) ،
د نوي پیر ((سورمخي پیریان)) !

۱۳ - ٥ - ٦۹

تلیو په یاد :

د ریا څادر

ـان په شنه نیلي څادر ومه غولیږئ ...

ه نه ده

شمیرو رڼو ستورو وینې توی نه کاندې

– د شفق په نامه –

لانسونه تو څنګلو پورې

ن په شنه نیلي ځادر ومه غولیږئ ...

نشته

ښلي تور تیاره ماښام يې

ې خړې د ګهیځه پورې

ږو نور شیندونکو الوتونکو پسې

ښکو را کښلی نه وي

م د رڼاوي په جرم يې •

ه تیره تیغ د مرګ ایستلی نه وي .

* * *

ن په شنه نیلي ځادر ومه غولیږئ

ځ شي

ږي

– د ښمنځچارو رڼا کارو غونډې –

رو ګناهو د پښولو په نیت

ه نیلي ځادر کې ځان را ونغاړي بیا ...

ن په شنه نیلي ځادر ومه غولیږئ

ښتي سرې رڼې د بیګناهو توئې شوو وینو .

٦٩ - ٧ - ١١

منګنۍ شيبې

و ورو

ومانه منګنۍ شيبې ...

استازې ،

ميلمنې د چمن .

باغ پر ناوکيو سوځي

وس د ښيرازۍ يې

ه بلوسي

ګو سپيدارو زېړې زبيښلې پاڼې

ي ترمې ترمې

منګنيو ربړو

وي د نيستۍ پر تورو خاورو باندې .

ورو

ومانه منګنۍ شيبې ...

سولي ګلبڼ زما د مينې کې لا

ونو د لمرينو پلوشو پسرلي

تک سره بامې ، ريدي ، لاله ګلونه .

حج

كلا د ناز سنكالو په زمزمي چينه كې

ا د پاكې مينې د شعر سنكلې حورې

بې د سپيڅلتيا د لمر د خداى د ممنځ طواف په نيت ·

ي ·

– د خداى په كور كې –

ر دغه سپيڅلې مينه ورې حورې

سترگو له نژدې وگورې

لرو ((امتيانو)) د تور تپو گناهو له اغيز

ده،

د جنتي ميني د شعر پرتميني حورې

ور وړاندې د ((مينا)) په پښو کې

ره وکړي د جمرو د کاڼو

- آ د سجيل د سرو سکروټو کاڼو -

رې لورې چې راووري هسې

ورو دربلو شيطاني ارواوو .

ده،

د خليلي ميني د شعر نازولې حورې

د لوي خدای په پاك سپيڅلي جنتي حرم کې

نګازو کې د ((تکبير)) او د ((لبيك)) د نارو

خپل ځانونه د روړ،

خپل ځانونه قربان !

٦٩ - ٧ - ٢٣

د اوښکو پرتم

ژوبل زخمي زړه

ښي

و د پرهرونو سرو څړیکو

لوسو د سرکو شونډو

کو څاڅکو ستورو اوښکو

ه تیزي ذهنه

ه بهانده ...

رلنۍ ښکلې رنګینې شان شیبې

خران زمولې ګډې مینې

ې لیږدي بې اغیزې

ت اباد د دشت پر لورې !

رودونه او بریدونه

اوښکو ،
وینو
اند زما او ستا ترمنځ
سیند د بیلتانه
ړو بیل یې یو له بله
ﺒﻮ بل د لیدلو په ارمان ...
ې ،
ته جلا شو په بهاو د اوښکو وینو
بله
وکښله زما او ستا ترمنځ یې
بلنده سره پوله ...
نو ما او تا ته پاتې دي یوازې
پلې او وچ هډونه
ﺒﻮ پول کړو ځنې جوړ
سیند د اوښکو وینو ،
پوله زما او ستا د بیلتانه ...
دي توګه نور پاك کړو تر دا منځه واټنونه ،
ریخ سره مو نور دغه ردونه او بریدونه !

د الوت په تکل

سمانه !

ښنه ورشو کې

یدو په وینو رنګ شول

ر لورې

وټ شوې ؟

د ستورو جنازې دي

ڼپو پر اوږو لیږدي

اړه زغومي د نیستۍ ته .

ا په ویړه غیږ کې

ج داګونه ،

ر شنه ځنګلونه ،

د سمندرونه ...

ه او ترې تم شول

ې له مخې

غرڅپو د توپانونو

ر که بیړۍ .

سپین سپیځلي نورېنځلي سباوون

وه !

ر د هسکو ستونځو د الوت په تکل

خپل مراوي ځانګونه

سره ما هسک کړه

ې خاوریني ځمکې ،

ذبرین هسکه

ې نوې ښایسته ښکلې نړۍ ته !

۹ - ۹ - ٦۹

سر اور

ې د گلبڼ د پسرلي

يږ كې

د ناتار د نيمو شپو ويرونه هير كړل .

ړي

ه سرې وينې

يرو مې

ږكلا د ناوې د ډولۍ

.

ه پيغام

تورو شپو نور ،

ا سلام

ړو وريځو

ب د هسك پر لورې

و وړانگو

ځانګړي بلبلان

تم بیراکه

ې سیلۍ

– لکه بنهکه –

ږیرۍ د خاورو

کلي کوڅې ،

باغچو

ړو لوڅ لپړو ونو بوټو

تر وربویه

ولي كومي

ور ممونو .

لاجوردي شينكې‌لمنې

ې

ې را گلړ د بوږ نوړو

و ...

ویړ کیسې دي

ذ دي غرونو او سیندونو

اد پړ ژبه :

ه گلیونونه وي په برخه د کارغانو

ړې گلپیغلې د څانگفو څو بلبلانو !

ننگرهار ، ۲۷ - ۹ - ٦۹

پیلا مه

ن سلګۍ راځي ورو ورو

ګلکځونو

یلو ځانګونو د شیبو د نهیلیو

ې د ځنګله د مړې چوپتیا

ې .

* * *

غ خوګلن د مړو ایرو کې

ستي سرو نغمو

د وچکالۍ د خران زمولو ګلبڼو کې
د نوي ژوند د ټوکېدلو
ښه د باران د ښېرازۍ د پسرلي
لو ده .

* * *

کۍ د وېر فریاد د غره په زړه کې
نوي د ژغور د برم څانګو نه
ره د الوت د وزرونو
ښمن ګور بت د پارو پامیزاد .

ننګرهار ، ۱ - ۱۰ - ٦۹

گلپه مینه

خاورو له عطرو

زما د ژوند تول پسرلي شول

انگیو له سرو گلو

ترمي ترمي رژیدلی زړه

د ٠

د ا عطرونه او گلونه

– په ملتیا د لمر د وړانگو –

پیت ثلتیا د سباوون زما او ستا

– تل لپاره !

خوب

گل بدن له عطرو

ه وريښمين پالنګ ستا د سينې وم

يسده خوبولی

مه تر سهاره ...

...

ر سبايست زرينو وړانګو

گل مغ سباوون په رڼو پرخو

ه خوبه را ويښ کړم

ې هله مې رونې خوبوړې سترګې

ې تورتم رونو رڼاګانو .

صنښت

ن زموللې پاڼه ،

ې د نیستۍ پر تورو خاورو .

ر په نوم اوښلې غونچه

ېار په لاس کې ترمې ترمې ورژیږي .

ې د زړه چاودون له ویرې

ې بار د سمندر پرڅپو .

ا ته بې ماڼو او بې ګودره

ې بېړۍ

ېانو څپانو کې را ښکېل .

لې سیپۍ

ره یې په هار کې کله نه شي

وري شپې له سترګو څڅېدلې اوښکه
سپېڅلي سباوون پر ګرېوان .
ر د پلوشو په ښنو کې
واورو له ليمو را بهېدلې اوښکه .
يمو شپو لار ورکی پرديس
ږ پوهېږي نه ، څه وکړي او
ولاړ شي .
ګورته الوتلی غشی
ر موخه لګي
روحٌي بيرته .
ګړی يو خوب
مانا تعبير کيدلای نه شي .
ګو پرمخ
هير کې د سيليو د ښنو پل
ران .
روړ اور اور کی چې کله
ه تور ځنګله کې لار ورکه کړي .
ه د بيديايي ګلونو
په غيږ د بړېکو کې زندۍ .
ګغوڅ خاچونۍ
سره د سرو ګلونو يې په ستوني کې
ې شي .

الي ويلي شوې شمه

ستیےوړې سلګیےد ژوندون

مه شپه رونهلي ستوري

څوك سره څلاو بايلي .

ې زرغونې رنګين ټال

پان کې شي له سترګو پنا .

ی یولیك

انیستی او لوستلی نه وي .

د نيم بسملو پرخوله

مژوانده ګونګوسی غوندې شي .

د ناز د پلونو مينه وړې سبکالو

ان د اوريدويې مين زړونه ړپي .

ل لنهه تنګه شيبه

زونه شي په زړو کې د مينو

تې .

ل کې يو مين بيلتون ځپلی زړګی

اتلو ته د مينې سانيولي پاتې .

و غريو نيولی فرياد

خدای تر عرشه ونه رسي ...

هسې يم زه ستا تر وربويه نيمه خوا راغلی،

اوس نو دې خوښه چې منې مې ، که نه ؟

زما شعر

د ولولو په مرغلین پیبلی ،

اس په تول وتال تللی .

د زړه له کومي را وتلی اواز ،

د گوگل سوي څړیکه .

رزم و بزم ،

خوب او د سبکلا ستایوال .

درد او د خوشبی سبکارندوي ،

کرکې وینې مینې یو رښتینی انځور .

ک ،

وند ،

سول و سوچ و خیال یوه ویانده ژبه ،

او چاپیریال یوه اورینه ژبه .

شعر په نازکو گوتو ،

ستورو له زرینو وړانگو

لره پیبوي اوبم .

شعر د پسرلي په وږمو

د چا شهید له سرکو وینو

گلونه .

شعر د نسیم پر اوږو

لار بلبل ته ،

د ناسپرلي زړه پیغام لیږدوم .

ر په وریښمینو پلور گونو کې ده

ند وښیرازۍ

بهانده .

او استازگری شعر ،

تار د اسویلو او زگیروو

سکو یو غږلی امیل .

سوزو د ساز ،

هیلو نهیلیو تفسیر ،

د نا پایو گونگوسیو فریاد .

د پریکړ شوو ژبو ،

زوړ د زندۍ شوو ،

ستونو .

و تیارو گورنډو رنا ،

تورو کوډلو ځلا .

بك د گناهگارو لا ربه ،

سره گلبڼ د ټوکیدلو زیری ،

او سپیڅلتیا ، رښتینولۍ انگازه ،

و حقیقت د لمر وړانگینه جلوه ...

دغه زما او دټولني د وجدان گډ اواز ،

دغه د غم او د سروریو بي انجامه اغاز !

ننگرهار ، ۲۲ - ۱۱ - ٦۹

زما ښایسته کونړه !

==*=*=*=

یسته کونړه ،

کلی ارمه ،

ړه ارامه !

جزامیانو ،

ودانی‌نه گوښی پاتې !

مرغلره یې گرانبیه ،

سیی زما د زړه نه .

گلغوټي يې ،
وبل پڼي نه پرې شوی
ي .
ړي وړې او ټوټې بيړی
مغه تیر يې
نه نه رغيږي .
سرو ليمو يې څځيدلې يوه اوښکه ،
سترګو کسی .
مر له خوله را پريوتی
تك سور لال يې ،
ور ښامار د بربريت هسې نغړلی .
رم د هسك يې
ينه سپوږمۍ ،
كر ټورو بڼو
ني ډوبه شوې .
وی تاريخه بيله شوې يوه پاڼه ،
وی كاله د ديواله له قاب
انځور يې ...

* * *

م '
ه ((راسا)) دي

تور تمونو د تور اس تو سوږ لاندې

جغرافيا يې ،

ى شان برخليك ،

د منځنيو مهالو د گروه پلتنې

ت د صليبي مخامختياوو ...

سره)) او ((تور)) وحشت ، ناتار د ژرندې

و په منځ كې دل يو واقعيت يې

ب پاڼه ده د دواړو

فېل لاس لاسليك شوې !

ځواك تا نشتولای ،

انه بيلولای ...

* * *

لا درزا د زخمي زړه ستا ،

ه په رگو كې دې د پړي د ژوند وينه ...

د زندۍ كه را پريوتې پر سينه دې

ورانه به يې پزه د سكرو شي ،

است د مرگ پر پوله

ى په ورغوي كې دې سر دى ،

ره چې وخته

هورا په تیره توره

هرېن دی .

ره نیولی و پښونې ،

پرځېدلی د نیستۍ پر تورو خاورو !

ه له وخته ،

له خپلو وینو

لکڅو ته ...

یه زما ښایسته کونړه

یه زما ښکلی ارمه ،

یه زما د زړه ارامه !

ننگرهار ، ۳ - ۱۲ - ٦۹

داوښکو رڼوب

سرلي په زيړي ګړو شنو شيبو کې
کې مينې
سک پر لورې
م ځانګونه .
لان وينې
رڼوب کې د شپېنيو تړمو اوښکو
وون د رنګينيو
ونو مرجاني سره بهيرونه ...

، په څپاند مست سمندر کې
ه بيړۍ مې
نه وړو ارزوګانو
- لا هغسې -
ګودرې ،
ګلکڅونه پسې نغاړې .

د سپیدو سیند

سرلي هستي ښندونکي خيالولې وږمې ،

ړه وړونکي ښکلا

وي مينې نغمې !

گوگل د کاڼو

ړه بامې ټوکوي

ستر د اغزو

ړه غاټول گلونه ...

زما پرچم هم ولگیږه

ن زمولو گلکځونو زما ،

ام د بنیرازی

ه غوز ته مې ورسوه

کړه

په مړو رګو کې مې سا

ع له پرنډو وينو نه مې

یلو اننګو ته مخسوري وښه !

*   *   *

شاربه

مک دا توري وريځې ،

ې کړه د باران را تاندې !

یرو شونډو د وچو جلوهلو ميرو

رتی‌مې د موسکا تك سره ګلان وسپړي.

*   *   *

وولږ د سپيدو په سيند کې

ږو ګردونه

نه سپين سهارونه د رڼو اميدو

نه موميايي خوب شي را وينن

لره د هيلو د لمر پرانيزي د مينې غيږه !

ننګرهار ، ۲٤ - ۱۲ - ٦۹

د گلو کروندې

سپرلنیو وریځو !

هیرې نه کړئ ،

کې پرمغ

د گلو ...

کړې تاسې ،

اسې

هم

ستاسې د لورو ښباندې په هیله !

د مرغلرو باران

چې

– له مردونه –

يځو

ره کې وو ساتلي ...

تالندې

– ناڅاپه –

رسوا رسوا کړل ...

و ورتو اوښکو په بڼه يې

– پر ګرېوان د هسك د ځنډ –

کړه راتوى لکه باران د مرغلرو !

زیری

و د باغو سرلوړو ونو !

ه د دښتو مو

ي ،

ې

دي له غوټې ...

درغوټوي ځانګې ، ښاخونه ،

غټو ولیدل چې پرې شول

چې یې تاسې پرېکولۍ

نه رڼا ورځ یې .

ومي ته سپارلۍ ...

و سترګو ولیدل ،

ل

سې د باروتو په لوګو مختورولۍ ...

نور به ټینټ مر د خزان سیلۍ ته نه شي دنګ سرونه ،

نورخوراك به د اور نه شي ستاسې پلې ، وژې ، هډونه !

واټن

ترمنځه پروت
واټن دی ،
کې یو له بل مو د زړه مراندې
ب کې یو ، کوږه شپه
غاړه پر غاړه ...
پینه رڼا ورځ یو
ځنې جلا ،
ځنې لرې ...
ده
یا گناه
الوبه په پټه تل ترتله .

او یو لرې به همداسې یو له بله ؟

غاټولو او ریډیو ته سلام

یښلې مینه

وینو له څپاند سمندر پورېوته

نغښتې خونړۍ ،

لارې ټولې

ویلوب کې د پولادو سرېو .

یښلې مینه

بیرته بیا را وزېږېده ،

د غسل یې په چینه د ژوند اوبو کې وکړ

ه یې هله

ة یتا په سپیڅلي جنتي حرم کې .

یڅلي مینه

ېن نمري پربتته د وحې ،

– په وزرونو د قدس –

خدای تر عرشه

، پر لورې الوتنه کوي ...

د لمر د سپینو وړانګو په لاس

– لاندې د ځمکې پر لور –

سلام را واستوي سرکو غاټولو

، لره .

ننګرهار ، ۳۰ – ۱۲ – ٦۹

د سپیدو په ورا کې

-۱-

ں شول

یستله تومنه

د زمانې کې ...

دې شوې په زړونو کې د کاڼو ،

ړوکول تبجنو دښتو ،

سوو سوو گلبڼونو

ږیدنه د نوزیږو گلغوټیو .

-۲-

ې شول

ې لکه ناوې

ه سپینه ورا کې

ره همغاړې ،

چې غاټول په لاس کې

ړه حرم ته ...

ینې برمه ،

هغوی ...

کفن پرغاړه ...
وسکښتي اوښکو وينو نه خپل ،
گنډلی و د زړه په مراندو
– د شهادت سپيڅلی ليك پر تندو –
گل د توري شپي پر غليا ککرو باندي .
اورو وينو
لادو سرپو
يلوب له هستي سوزي بوږ نوونکي لاري
– په بدرگه د پاك ايمان او د سپيڅلي ميني –
ټل د شنو شيبو د شينيليو
و درگو ته
روستی سلگی د مرگه پوري
ن د سره گلبڼ تر وربوی ورسيدل ...
پيدو او د لمر ښار پر لارويانو باندي
غميو د سرامنو اوښکو
جړاو د تاريخ
روب د وينو
نگين نوی پړاو د تاريخ !

د شهیدانو سپیڅلو ارواوته :

د وینو گل کر

پسرلیه!

چارې را وکړې ...

فو به راتللې

ه گلونو ،

ې دا ځل هسې

ه له سرو وینو ؟

ستا د رنگینۍ او مخسورۍ په نامه ډېرې

اسطورې د شهادت وې ،

ستا د ښیرازۍ او سمسورۍ په نامه ډېرې

ې تاندې ویالې کروندې خپلې ریبلې ،

لې رښتیانۍ سپیڅلې مینې د ازمون او زبات لپاره

سو کې ډېر سرونه وو ښندلي

نکو سرو شهیدو وینو په گل کرمو

له بې شمیرو سرو ریدیو او بامیر ډکه کړې !!؟

د باور آیتونه

زړه وړونکي برند ښایست د ښکالو

خواږه ویېونه

گازې انگازې

– لکه سپیڅلی سرود –

ه گومبز کې د مزدك د پاکې مینې زما

ښپینۍ چوپتیا کنگلې شیبې

باور د سباوون د لمر په وړانگو ویلې

یرونو تورې لړې ، گردلې دې ټولې

زما د سرو گلونو له چمنه لرې

سپرلي غوندې زما پر ښوره چنه بیدیا

لونو تلبسیزاره کروندې راشنې کړې ،

غورلم له گړنگ د نهیلۍ څنې زه

دی اوس مې د هستۍ بود تون

– لکه رون ذهن د اسمان –

باور د آیتو په ښایسته ستورو وړانگین .

زه به ولاړ نه شم

گغوځ بلبل یم
کله پرې نه ږدم
لا گلبڼ مې ،
او نهېدلې زړه ځاله
ې کارغان د تور وحشت کړي

ینان د تورو شپو پرې

کې خپاره دي تور دامونه
نو ښښونکو صیادانو .

نه شم هیڅکله
ې ترمې زمول او
غی‌چمنه ،
دې د باروتو له زهرو به زهر ژلي
او پولادو په ویلوب کې لمبیدلي
که راته اورده
ې بې له هسکه تندرونه ،
ودم هیڅکله
ل ویرژلي بنه
لې ورانې ځالې ...
ه تول ایمان یم
مرغه په شانې
ز ،
ن ته د وختونو د ناخوالو ،

ې یوبل پسې پر دغه سیمه .

* * *

شارې ویجاړې
پر طلایي پنجرو ورنه کړم ،
نه وځي زما د وزرو سیوری
پر سمسور وګلکځونو ،
کړم الوتنه

ه کړي

ن کور ګی او ځاله

ړوب په اور - وینو کې پرېږدم

وازیني ځانګړي ځان د ژغور لپاره

بې سنې بدې ترې ولېږدم .

*   *   *

وځم کله

ې چمنه ،

ږم

ې دی همدغه ،

خپل وران برخلیك په خپلو توبې شوو

هم دا خزان زموللی باغ په سپرلنیو سرو ګلونو !

۷۰ - ۱ - ۲٤

د سباوون په ذهن کې

سپينه لمره !

کړه مخ د وريځو له تياره تور پيڅو له

ه تکه سره ايشنده وينه

ـ کې د پرتم د هسك را تانده .

رېن وينم

ي له دړې وړې مات مورچله

ا سپيڅلی جنګ پرمخ وړي

تپلي ذهن يې

لا تشتور دی .

سی په جادو یې سپینزرین جام کې

نیکمرغۍ د ښار پروره لا

ی کولپ څېږي د تورتم د تورو دربلو

ي ده لا په واك کې د پیړیو د دیوانو .

ه ښکلی لمره ،

ني او ښکلا تلپاتې برمه !

ي وك د سباوون کړه

او د امید په اوربنیو سپینو وړانګو

ي نړدې چې هستي مې

ي او د چوپتیا په زمهریر کې شي همداسې کنګل پاتې !

۷۰ - ۱ - ۲۷

د لمر ترانې

شه

گ هغه تياره تور مهالونه

واد پيړيو د وحشت د تور ځنگله

ې تور لاسونه

ر ، تورو باروتو ، شنو لوخړو

د نارنجباغ دروازې تړلې وتړي بيا

د نارنجگلو د عطرونو

و سرې ويالې کاندې بهاندې .

د سباوون د رڼو پيرو

ځوي د نرگسو د سرو وينو په تالاو کې .

شه

ې
سرامنې اوښکې
وېر ژړلو سرو گلولړ وښکیو ...
ا د تور مهال تورې منگولې
ې د کاله پیغلې گلغوټۍ کاندي
خې پر گور واړه له څیلمې ...
کې مهینگې د بې گروهیو
روي د سپیڅلې پاکې گروهې د نوزیزو .
ړمه شه
ه مصلوبې مړې شیبې بیا
مخې ذوزخې تورې اروا وې
کړي د سپرلې د شینیلیو
تورو شپو له تورو لړو
سي غوړو ته
و شنو ښونو او ښتړو
د ترانو د لمر د وړانگو .

* * *

شه
یمه د څړمنې
ساړه بادونه
الې ناسپرلې غوټۍ وزمړلې

ی د سپيڅلي شهادت د بيگناهو توتکيو .

غلبيل غلبيل شي په رڼليو د گرونو

ښتورونه

ځي سرې ځالې د خاچوڼو

و د گلولو

ر تورو خاورو .

د تور وحشت تورې بړوې

ی تياره سيورې

ږې د کسات رخې او سخې

وکيو پر لمبنو گلکځونو .

* * *

هغسې

شينيليو ، نارنجگلو د عطرونو

رښتينواله

پې د تورې شپې د طاغوتيانو

ی پر وزرو د پرښتو د لمر د وړانگو

ښتاباد د گور پر لوري

ه زيلانځه د سپين سرې زمانې نور

مرگ وژوبلې تول بوين خوسا تخمونه .

پسرلنی

ه پر جلوهلې دښته

ی ښیرازي نه لوروي ...

تندې فریاد

و وریځو د اسمان ته رسي،

د نیاز نیولی

ر)) و ((نوم)) او د ((فلورا)) خدایګوتو (۱)

د سمسورۍ او ښیرازۍ دربار ته :

ا د زمولو زمولو ارمانونو ورشو

ډکه له تنکیو شینیلیو څخه ،

انډو ګلغوټیو څخه.

* * *

د تري ذهن زبلاتځ

– لکه خورو ورمو شاریلی چمن –

د غوریدا له څوبه

رنګین شعر له ګلوییونو ځني ،

د سرو لاله وولالونو ځني

۷۰ – ۲ – ۱۲

در)) او ((نوم)) د پخواني نورستان د ښیرازۍ او ییبرو

(فلورا)) د پخواني روم د ګلونو خدایګوتې وه.

ناباوري

اور د پسرلي د ښیرازۍ

پر رښتینواله وکړم ؟

اران د ژوند ښښونکو رڼو څاڅکو پرځای

ه له سترګو سرې سکروټې ووري ،

ب بوټو د وړمونو پرځای

رغو ورم د وینو راځي

مرللو ګلبڼونو ځني

ښلیك د شینیلیو ژاړم

ې د شنو شیبو ارمان یې ونه ختنه

کې یې د ژوند وینه ونه چلیده ...

ې د وچکالۍ زر غاته پرې نه ښوول ،

ک شول د ریدیو یاقوتي خوبونه .

*　　*　　*

کو غریو نیولې ساندې

ه ذهن د کاګرو نه رسیږي

ې بلبلان د چمن

لي سپولنۍ سندرې ...

ا بنیوازۍ د دې غرمني ژاړم .

۷۰ - ۳ - ۳۰

تیر هیر

سې د زهر ژلو تورو شپو او بیلتانه مه کوه
سې د خوږو ورځو د رڼا او پخلاینې کوه
زور نور د ترخو شیبو د زغم نه لري ...
مه نور زما پر جلوهلې ذهن
ړینو د یادونو باران .

* * *

ې واوړم
سترګو د ککیو له بڼ
مینې د ورمو د ګلو،
ې دې د ښایست له ګلکځو وچورلم
زونو د ګلیون په مینه .

* * *

م نور
یرونه مې د شعر د ګلبڼ
غزیو د پولیو بستر
یدې شي ستا د مینې تیرې هیرې خوږولې نغمې .

د سبرونو نڅا

-۱-

كنلي تور ماښام تر تور تياره پيڅول لاندې

زيو ، درگو ، دربو ،

كنو او سپلميو

ر گور ځنگله په منځ كې

ر تورو ورانو ښارو ، كږو لارو ...

ديخوا لالهاند په تيندكونو

ځيدم وپرځيدم تپريدمه .

-۲-

وده دوبي له تاره

د اور جکیږي ...
غږن دوپه
ي د باد ستونی .

-٣-

وراندې

- لوېديځ خواته -

ږي ستړکې
شا سپړوږمی‌ورو ورو راخیږي ...
وشو په عطرو مینځي
ي د تیاره مابنام له مخه .

-٤-

ه سپورو رڼا ته
او ربنې ځوکې په موسکا دي،
ان وږمه یې راخپره پر غاړو مورګوږ
هو سپین پرك رڼا رڼا ...
وره ذهنه
د تیارو نورې پاکیږي
ر نیمې شپې
ر ونو
رته په هنداره د چینې کې

په مکیز مکیز نڅیږي .

پر وچوبه ایمان

لی تودې سیلۍ
ونو سپرلنۍ هیلې تالا والا کړې.
رو د نهیلیو دوزخې تودوخه
ورشووې ، گلکځونه گرانښې .

* * *

وینې د شینیلیو زرغا
و وریځو په وریښمین بستر کې
ې بهارانې ځاځکو هنداریز خوبونه
و ژلو بلبلانو د نغمو پر اوږو
ل گلبڼ د تاند لبانو ځوانیمرگو
و جنازې راوځې .

* * *

ې سپرلې ناخوالې ژاړم
ې د گلو ، شینیلیو پرځای
ن کړه له اغزیو ډکه
وچوبه بې ایمان راوړی .

د سباوون تر کلي

لار د نشت اباد د گور ځنگله له منځه
ر تکلو د بوړنوړو گړنکو له کومي
څلوب د سمندر له تله
د ژوند ښښونکو سرچینو په هڅه
سمغ گوگل د چوپتیا
ېي د ترمو ترمو اسویلو اوښتې ،
ارمانونو له شهیدو وینو
ي په وربل کې سره لاله ټومبلي .
ړد اوږدو څنو په ټال
رنهې د ویرونو د شپې
: سپیځلي سباوون تر کلي .
ما له تور ذهني لنډ تنگ قابه د ((زه))
ر ستړي ستومانه واتېنونه تر شا
د ژوند اوبو د تلهباندو رڼو بونو پرلور ،
(موږ)) د مینې ارت جهان د ښیرازۍ د گلبڼونو پر لور

پیغام

کوترو د بامو پر سرو

و سرو مښوکو ولیکل چې :

ه تر ((غرو)) زموږ د مینې پیغام ورسوي ؟

وشول ،

ا د اور لمبې بلیږي

سوځي مو د الوت وزرونه !

((...))

دوی په خوله کافر یو ،

- نعوذ بالله -

راته زندان

گرځوي څله ؟

وی کافر نه دي

ځلي وینا نه نغوزي :

((الدنیاء سجن للمؤمنین

و جنت للکافرین)) !

زموللې پاڼې

يلې‌را ماته

ر بنيرازيو،

ونو څانګې

للې پاڼې ...

ې ،

ې دي

ې ،

ر منګتیو تورو خاورو ...

لا هسې
د شینیلیو
ګلو په شانې
ر تلسمسور دی ...
رمه بیا هم
ې پلوشې
- هر سباوون -

کې
لې سوې ساندې
ه نیلې اسمان
نې سپیڅلتیا ته .

۷۰ - ٦ - ۳۰

د گلو امیل

ډي کړه موسکۍ لکه گل
زما د زړه غوټۍ هم گل وسپړي .
* * *

دي لړ جگ ونیسه
خوب د سمندر کې ستا د مستو سترگو
ېنې د برخلیك ماته بیړۍ ووینم .
* * *

غ زما پرمخ پرانیزه
څپل تالا والا نامانا شوي ورك خوبونه
مومم
ا ته یې ډالۍ لکه امیل د گلو .

ننني يادونه

و ، ستر گلينو دې

ديره پلاتده،

دې د سترگو

سكا بهانده .

* * *

ونځې گونځې تندې

ات را زيږي،

راوو اننگيو

انگې را لونيږي .

* * *

خ له پلوشو دې

ك باغچې رنگينې ،

مول ښايست له برمه

ي سرې مينې ...

* * *

ا د شعر په ژبه

ودونه واخله ،

موزيم لپاره دا د نن يادونه واخله !

زمولي نغمه

کې يو تلپاتې ښايست ،

وه کې يوه هيره مينه ...

زند کې د پسرلي زرغون شيرازه سرود ،

کې د خزان يوه زموللي نغمه ...

ته غرونه غرونه چرېښيا ،

په پښو کې ولونل د سرکو اوښکو یاقوت ،

م بینوا د ناز ښکلا له درشل ...

ماله سرو وینو گلکځونه درته ،

د ژوند په سپیره دښته کې اغزي وکرل ...

زه له یو مخې تول وفا وفا ،

ته له یو مخ توله جفا جفا .

* * *

سرې سمڅې گورنډې د نهیلو ارمانونو راځې ،

ر تیرې ژوند جگړې د اورو وینو

بوړنوونکې اوږدې لارې نغاړم ...

ما کړه ځواني له تا ځار ،

تا مې ونه کړ تش یو یاد هومره هم .

* * *

د کرکې تول ترخه په مینه مینه وڅښل ،

د مینې تول خواږه په اباسین لاهو کړل ...

کیر غمې کیښوول ستا د برم په خول کې ،

ا نوم د نشتیدنې پر کنگل ولیکه ...

زه غوړوم وازره د لور پرتا ،

او ته زما سیورې په تیږو ولې .

* * *

د تیارو تور تمو شپو د رڼایی لپاره ،

ز ه زیریګر د سباوون د غوړېدو د موسکا ،

او ته منکره د باور د پلوشینو شیبو ...

څو به پر اوږو ته د وهمو

د زنګوهلي ذهن

یرو ارمانو مومیایي شوې د رنګې ،

سپارلی د مرګ ژوند ترمنځه هسې

بې توپیره د چوپتیا کومي ته

ز ماته بیرې دي

په څپو د څپانو کې راښکېل ...

راشه نور دا زاړه هوډونه پرېږده ،

لږ مې د زړه اواز ته غوږ کېږده !

۷۰ - ۷ - ۳۰

ترهيدلي تراني

ـهرېږه .

انزېږ سړو وحشي سېليو

د پسرلي د ګلکښو پر ذهن

ـمو تورو وربخو خيمې

ـنبت د شينيليو پر نازکو اوږو .

ـان ونه سپاري

ـوللو نهيليو لره

وکړي

انو ځالو ته به

وتکی بیرته را ولیږدیږي .

ځان

– په ویړ نتلو خزاني شیبو کې –

ر بیا راتګ پوره باور ولري

ه کړي ځولی ستا د سبا له ګلو

ې ستا په غوږ کې د رښتینې

پاکې مینې ترهیدلې ترانې ویرلې !

۷۰ - ۹ - ۵

زمولي شيبې

د ښيرازۍ د دې چمن د شينيليو ژاړم
و کې يې زرغونه تانده وينه
کنګليږي پسې
ر کې يې د زمولو شيبو
ۍ د هستۍ ستونی مروړي .
* * *

يك د سپيدارونو د باغ
ې ونې يې ناپايه فريادونه دي
د هسک پرلوري
د ځار ځپلي ، ويړ ژړلي څمکې
ۍ پر تورو خاورو يې
پريوتې ترمې ترمې رژيدلې پاڼې
وبل پاك ايمان صحيفي ...
* * *

د ښيرازۍ د دې چمن د شينيليو ژاړم .

د فریاد لاسونه

مه بیدیانیۍ ځانته ولاړه ونه

ږدو مودو يې

د لاسونه پورته د اسمان پر لوري

کې يې د توندو خزاني سیلیو

ې ترمې ترمې رژیدلې پاڼه

ایو ناتارونو کیسې .

*   *   *

ه وزر ماتې مرغۍ

ږیږ کې وي له سیل و کوچه مهاله پاتې

څومره وای له زغمه وتې ،
نېږۍ وای له یو مخې بیدیا
و سرتول منی . . .
پانږیږ وهلو ونو شنه خوښونه لیدای
ځانګغوځو چونو
ه هیله د رنګینو پسرلنیو ورځو
– ژمي د ناتاروړولي شپې په شوګیرو روڼلای !

۷۰ – ۹ – ۲۸

ویرنه

ی مسته مغروره اشنا!

وا بدیږي ،

ه سوزیږي

یالي سبکلي څواني دي هسې پرېښوده ترشا

وند تر وروستي بریده سم ونه رسیدې ،

ورځې د « کمون » کرۍ پر کلو بدلي ...

در وشوه ،

ار سر پرځنی شوې د غرور له نیلي

زړګي

سپاره هسې بې لورو بې سنې بدې

و پر لاس !

فته چې تا زه پر سپين ميدان پرېښوو‌م ،

فته چې دې نورو لره مخ او ما ته شا کړله تا

ه دې ګډ برخليك ورته په واك کې ورکړ ...

په لمسه

لومړی زما پرستوني چاړه

هله ته هم اړ ايستلې

په هغه چاړه پرې خپله مرۍ په خپل لاس !

زه او نه جهان وپيژاند ،

خپل او نه خپل ځان وپيژاند !

ستا د کبرو نازو کرشمو بلهاري

ورو د دوکو بلهاري ...

نوم او بې نښانه دې نړۍ پرېښووه

مو خاپ هومره د پلوهم ترشا پرې نه ښووه !

ى بې له دې نور څه پاتې دي

م دې ناځاپي او بې اجله مړينه

– دا په لوی لاس دې د خپل ځان وژنه –

ورك قبر پرځای کړم اوښکې توې ،

کنګلې پرخې

ي زما د ځانلوالې له تبجنې جلوهلې

دښتې

سيورى د باران د آلهې شي

پنا

کړي مات د زغم سنګر مې

ې اوښکې ...

چيرې بې ته د زړه ميرمنې زما ،

یوځې ژمنی کنګلې پرخې
زمولو زمولو شینیلیو زما
توري منګولې مې مریه
رڼو بونو مرورې ...

چیرې یې ته زما د مینې د ارم ښاپیریه ،
چیرې یې ته زما د تورو شپو روښانې ډیوې !
*　*　*

دومره پوهیدلای ګرانې
د بیلتانه ، یوازیتوب
شیبو کې
ې د نوموړکو بلهاریانو د قبرو په خوا کې
– هلته یوازې له خپل ځانه سره –
کوم یو تاند لبانده
د ناپایو اندیښنو په تال کې .

۲۳ – ۱۰ – ۷۰

د ذس پر اویجه

(۱)

خواږه وختونه ،

خوښې شیبې د ماشومتوب وې

ه سره همغاړي

ې شاوخوا ته لوبیدلو

ره په خاورو ...

مو له خوښیو

کې له خندا وو .

(۲)

خوب لیدل وو

ه ځلمیتوب و

خواږه وختونه

خوښې شیبې وې ...

(۳)

لاړل تیر شول ،

مې دی را پاتې

ې مې د ذهن پراویجه

خمي شعر له لیمو مي

ځانله ځاني

ونه ،
ي خوښی شيبې وې
ی به مو پرېښووه
 د ګلکڅونو د ګليون
و شيبو باران د پسرلي کې
رو کې ليت پيت د کوڅو لارو .
*　*　*

س له بده مرغه
ي ژمنی ويرژلي واوري
ست يم ورته ګورم
بې له تا څنې
په دې ځانله ځانی کې .

واورین شال

د بیلتانه اوړم را اوړم ،
ی له لیمو ځنې مې خوب .
و د کړکۍ ګورم بهر ته ،
غوا هسې بوخت په ننداره
ن شال کې د نغښتې ویدې ځمکې .
* * *

ړانګې د سپوږمۍ ولې
ې شپې له مخ د تیارو اوښکې
ورو سپینو وریځو

ي سپين سپيدار لغړ ولاړ دی ،

سپينو واورو بې پسوللې

ېنې څانګې .

او برګ څو سپي بې

کنګل نيولي سيوري لاندې

په درانه خوب سره همغاړي .

*　*　*

ارام ويده دی ،

وپه چوپتيا ...

ی نا ارام شوګير وحلی

بيلتانه اورم را اورم

ر سپين سهاره .

٧٠ - ١١ - ١١

ایللي شکور په یاد :

نویه تللې وینه

خوشې دې بیځایه
پاکه وینه ژاړم .
هسې بې بنسته اټکل
شمیره سرښندونکي لاروې دړېسې ،
و تورو شپو کې ،
د خپلو وینو
ر د لمر پر لورې نغښته .
ته په ښکالو

تینه دې تر شاوه

تشتوره

ی لاس دې وو وران ړي

ځان پسې تول پلونه یو مخ ...

ښتل د کړنګ ژۍ ته

برخلیک

پرځېدو وژغورې ،

غوځار هم ته پخپله په یو سر

ۍ آ د نیستي کورنډې ته ...

ډې هسې توبه تللې پاکه وینه ژاړم .

۱۸ - ۱۱ - ۷۰

دېنجرې ور

مرغۍ والوځه !

ښایسته ښکلې مرغۍ والوځه !

*   *   *

نجرې پرمخ پرانیزم نور ،

راده یې ،

ې دې زړه غواړي !

اغ ځنګلو باندې ،

څو باندې !

د مينې وبوله !

ې د ژوند ملګرې

را وبوله !

*   *   *

په ګډه سره جوړه کړئ

د درګو ، دنګو ونو په ښاخو کې ځانته ځاله مو ،

ئ ژوند له سره بیا

– په مینه ازادۍ سره –

زغن مه پرېږدئ نور هیڅکله بیا خواله مو !

*   *   *

،

ې مرغۍ والوځه !

،

ې ښایسته ښکلې مرغۍ والوځه !

۷۰ – ۱۱ – ۲۲

ایمان

سترگو ډیوې

– ډکې له تیلو نه د زړه د وینو –

راتلو په تور تیاره بهیر کې

بلې کړمه .

ستورو د موسکا په الماسي غمیو

اسمان د برې خول جړاو کړم

سپینیو تور ټمونو کې دې

– په بدرګه دې د باور د سپیډو –

زدك پر لورې لار رنه کړم ...

مینې پر پاکې‌باندې ایمان ولره !

مروري خنداوي

ور د سرې بيديا څخه نيمزالي شمه

بر د توپاني سيلۍ کې

خليك وروستى پيغام

کو په ژبه وليږدوم .

□

ې سرې چوپتيا له کومې

ې آ سرکښه فرياد

غرونه ټول را ولړزوم

غام

– په ټول شور زوږ –

و غوږ ته ورسوم .

□

د پلوشو سنا د بيساري ښکلا ،

ساړه ستومانه ژمي پر کنګله مينه

نداګانو د سپرلي پر لورې لار لنډوم .

پسرلنی سیلی

سړې پسرلنۍ سېلۍ ،

مه شاربه !

مپرلي د زېږېدو په پار ...

چې ترې څه زېږي ،

و د گلو موسکانه زېږي .

*　*　*

ې ستا له دې شاربلو څه ،

ی توورو منهو ترو ،

...

و پولادو ونې بوټي
ي دي .

* * *

دي شاړېنه ژوندي کیږي نه ،
ر شنې نغمې د پسرلی تړې
وي نه ...
و دګلونو د خوږونو د عطرو پرځای
رو چینو د اورو وینو کې لمبلي دي ،
ي غوټی او ښنجرې څنې ،
ي ګلونه او میوې څنې .

* * *

د بلبلو دي لوېدلي د باروتو له رنجو څخه
غږولای د دې باغ

د زهرژلو سهوونو پر ښاخو ناندې

شنې نغمې د پسرلي نورې ...
ر څپلې په رګو د ژوند کې وینه ده ،
وژلې له یومغ

په زړو کې مینه ده ...

* * *

هم هیر نه کړې شاړبونکې سپرلنی سبلی:
نیمزالي شانې هیله

د دې مرې څکې ګرګار کې فغڅې لا

سپرلي له تکو سرو شنو

گلبنو سره ،

تلپاتې ،

تلڅوندیو ترانو سره ...

ورځ شي

ي د جنګو او د مرګو پر خوله ،

سره ،

ژوند سا واخلي !

۷۰ - ۱۲ - ۱۷

د پلوشو څپې

په دې

– لکه دانه دانه غنم –

و غیبې ته خپل ځان وسپاره

اور د بنیرازۍ د شنو شیبو

فصل را وټوکوي

لمر د پاك مزدك د سپیڅلتیا

په هڅه

تال د پلوشو له طلایي څپونه ...

ې نه یې غوښتل

ه د تورې شپې د تور تمونو

بهیر کې

ستۍ ته د نیستۍ ابدي

ټکی کیږدي .

د موسکا څپې

شه پسرلیه ،

تالا والا ، خزان زمولي ،

ترمې ترمې رژېدلي وچ ګلبڼ ته ،

ګلکڅو ، شاړو میرو ، وچو رغځیو ،

مړاوو مړاوو بنجرو سري چمن ته !

* * *

سپمو نوره

دي د باران د رڼو څاڅکو ،

ي سا په مرو رګو کې
د دې ځمکې
ي له ځیلمې سره رېدي ،
غا ټول ګلونه ...
رکو وینو د نیمزالو غندلغاړو ناوکیو ،
ې کفنو شهیدانو د وطن مې .
*   *   *

، پسرلیه ،
ورشوګانو ، سر دروته !
، پستو ګزتو کړه
وتیو پر پترو نیولو شونډو
څپې بهاندې
شنو ترانو دې
څو بلبلانو
ګونګوري‌ډبې وباندې .
*   *   *

، پسرلیه ،
وه په چینو کې د عطرو
د شینیلیو
غملړلي تیر یادونه !

و کې د مهال د پانړېژو

سر پر سجده شي

باغ ، ارمان او مینی پرم ته

په کمه و کسي .

*   *   *

ه پسرلیه ،

نو وېرژړلو کنډوالو کې

د هیواد مې

یا انګازې د امیدونو

د موسکا کړه ،

ي کې د خپل پسرلني خواږه نسیم بیا

و باغ و راغ او ونې غنې

په نڅا کړه !

ه پسرلیه ،

ه پسرلیه !

د ځاځکو ترانې

شان ښکالو

د ګونګو ګونګو ګونګوسیو

په دې تالا والا ګلشن کې غځونې

خو ځو بلبلانو ،

ورې د عطرو پرځای سرې وینې

د ګلغوټیو له رګو څخه نه ځاځې ...

ې د شمشاد به

– په تېرو د کساتونو –

را نسکورېږي ،

ې د پسرلي به

وي سور بستر د اورو وینو .

*   *   *

موسکا د سرو سپینو ګلونو

کې د چونو مرور ل کیږي ...

ي د مگی به نورې

اغزیوشنې ومنځ نه کا

ي به نور پر خپلو اوږو

و سور ویوم د بلهارو پرنډو وینو .

*　*　*

ځای به د سرو وینو د نیزونو

ند شینکي رودونه

– مست نڅاند رانه سیندونه –

چیني بهاندې .

به نورې نه بولې

– پر مرگ د تاند لبانو شهیدانو –

ساندې ...

ستوري نه را ووري

ولي هسك له سترگو

– لکه اوښکې –

کې د دې بورې بدنامی ،

ځار ځپلې ځمکې .

مونډو د مهال د پسرلي ناڅي

و د پاکې مینې ،

ه دې ترانې د رنړو څاڅکو

ترشابلونه

ـهغه بڼ د زماني توندو

سیلیو لره پرېښوه

ـيې د دنګو سېرونو

ـرو ګلزنو

له سپرلیونه باج اخیست .

*　*　*

ـهغه لال د تور ښامار

په خوله کې ورکړ

پاك ارمان د كان له تله رلوتلی

ـزړه له وینو يې اخیستې

غلې دې هغه د سرو شيبو مسته نغمه شوه
ا ستا د تاند باور له ژور كومې
راوتله

تول برم و پرتم يې
ر د چوپتياوو شنې گومبزې
لړزولې

*   *   *

نكلي رنگين خوب دې شو پرېله
گونډې
دې زمانې د كنډوالو پر سپيرو خاورو
غ په يوه گوښې نا اشنا پرانه تاپو كې
سبكلې خيالولې شان مانۍ
دالوانې ويره كيږدي .

*   *   *

،

ره د بوي نورو تورو ورېځو د وختونو
، د لا سبرې د لمر د سيمې پراوېجه
نگه بې پروا او بې امانه
ى گړنگ دې نه راتلل له پامه
تراه دې زره ته

ي ...

به دي واند :

، او بري وروستۍ مورچې دي

د ښاخ غرور د نيلي سوري .

* * *

...

نه راکتل دي

رېسې نه و

سره لار دي وه

م تړلي ...

ي تا پخپله

، وو

تول له مخې نړولي !

۷۱ - ۲ - ۲۷

توره کیږدۍ

م

ره کیږدۍ ،

– لکه د ستورو بیړۍ –

ه مراندو

تر وربوی .

نو د تورتم لاسونو

ي پرې

کیږدۍ

تیپر تورو خاورو باندې ...

ناست یم

لاس تر زنې لاندې

غه توره سپځیدلې ،

ېنګه را پرېوتې کیږدۍ

را ټوله کړم له تورو خاورو ،

ېې وپیرمه بیا له سره

خاورېن ځمکنۍ غولي بې بیا

ه بیرته نیفه

ا په شانې ؟

پیښور ، ۱۲ - ۳ - ۷۱

پناوړی

ي له تیاره ښاره
لي وج چمن ته
...

لو د راتلو لارې
لو پلوشو په تنابو مې
انه سره هسك
ځاورو د نیستۍ‌نه
و هسکو هسکو
رو ته د عرش د لارویانو .

د خوشال پر قبر

– ۱ –

ته کړه د ناز له درانه خوبه

او برمونو د تاریخ د مخسوریو

سر درو د ویلاړونو

د نظر ژړه کړه را تېنګي !

شه د ایلم هسکو ستونځو ته ،

،

فسل په پار یې

و اباسین کې دي لمبلي .

– ۲ –

دې کړه غوړونه

و د کابل سین ته

کړی یې له ځان سره په وینو

وڅو بلهاریانو .

س د سوو گرد یې

نه تا پرخپل مېیستون باندې ،

یې ستا پر سیمه

ژوبلې ،

ینو ناتار گړ دی .

کرژو د وېر ژلو

وا پر سر اخیستې

– له کنداره تر اټکه –

لاسونه هسك یې

مړو ، بورو میندو ،

مړو ، بورو ورارو ،

د سپیڅلتیاوو د لمرین وزدك پر لورې .

ذهن د هسك دې   -٣-

لړو د وهمونو را چاپیر دی ،

دې د سپیڅلې پاکې خاورې

سې د گرومونو را پرېوتې .

د خزانې سیلیو تور اسونه

رتې پر سرو شیبو د پسرلې نن ،

و گلکڅو پر اندامونو باندې .

د پیړی گوره چې څه کا ؟

ې وي خوراك د شنو توتیانو ،

ل مغول

- لکه کارغان -

الي .

، ننگ وناموس د افغان بلوسي ،

غشي بې سکني هډوېلې د ننگ میرانې .

ې د اوسنکو اسوېلیو

لیکې ورکاړي

بهیدلو سرکو وینو

بې کفنونه .

- ٥ -

د غم سوځي

ه یوې مخې ،

ر بې لوره

متي په پښو د بربریت کې ،

د بوم خول د « کرمنا » بې

، سر له تنې پر تورو خاورو .

ې د تاریخ له دفتر مخ پر پاکیدو دی

جغرافیا بې

د ښکلا ايولو

ني وېنې پړۍ

بورې څمکې

ې سپينو وريځو د رنګين خوب

ې

د شينکي رود د شنو څپو

ـه ،

ـه

ـځونو د ناپایو شنو ورشوو

د جنت د گلکځونو ،

ـورو تلښیرازو گلبڼو له وربویونو .

،

ـڅلي پاکې مینې د سپیننمرو پرښتو

په وزرونو ،

ـ پلوشو په تنابونو ...

،

ـلا د اپولو په بدرگه کې

ـرین تیاره جهانه ،

ـم ، ناپیژندویه ،

ـ او ځلاوو

ـتې او یو نوي ، یو رنگین ښکلي جهان ته .

باړه گلی ، ۲۰ - ۷ - ۹۲

د واټنونو خزان

ستا د ښایست د پسرلي

سپړي نور

ښیراز مې تل ساته

ښې د ارمان په سرو سرامنو اوښکو .

د مینه وړو سرو اسرو له‌میرو نه تیرېږي

سکاوو د ګلونو د عطرو قافلې .

هیڅ به بیا را ونه ټوکي

– د واټنونو د خزان پر سینه –

لو د ښکالو د شینیلیو تخم .

نور دا ستا د پلو خاپونه

– پر ریګستان د نهیلیو زما –

ي ویاړ

د لیچنو ویر ژړلو ، سرو لیمو په برخه ...

زما د مینې پر زموللي چمن ،

– لکه وروه د پسرلي د ښایست –

ي د لوړو پیرزوینې دې بیا !

خام بندونه

ر،

و

- لکه نیز د مرغلرو -

ه له تلیهاندو سرچینونه ،

ین ډبرین غره

له کراړه ذهنه ...

و سر درو او ایلبندونو ،

و ګلکڅو ، پولو بریدونو .

ې په غورځو پرځو ،

ګلکې ګاګرې ،
سپرخې پرښې يې له برمه
سوانيدلې ، سوليدلې
ډېرۍ وزمه

– تل ترتله ،

ه يې تم او نه ولاړه پيوندله .
ه پر مخ او رانغاړل يې پړاوونه
سکې ټيټې ،

کږې سمې ...
لندول يې بس ناپايه واټنونه .
ه تګلورې کې د ناز يې هرکلې ته
وليو د سنګلاوو غوړول

شنه شنه فرشونه ،

ښو ګرد لړه يې تړې
يرازې کروندې د تاندو هيلو

لوريينو
مسوره ګلبڼونه د موسکيو رنګينيو .
يدل يې د غورځنګ هرې څپې ته
– په هر پله او په هر ګام کې –
ستۍ او يون خوځون

واره څڅ ...

شت.اباد د تورستان

د تورو پولو له اخوانه

د تورتم تياره ځنګله

يو څو ببرو تورو مږو

ج د سباوون د رڼا مزي

رغا لله د سپيدو

بند پر ساتندويو سنګرونو ...

اتکل

وحشت په تورو تيرو نوکو

په وچو خاورو ،

لندو شګو خام بندونه !!؟

ځنځير کلا ، ۲۳ - ۱۱ - ۹۲

...وهاند دوکتور زیار او اثار یې :

...۱۳۱۷ ل (۱۹۳۷ م) ، حصارك - مزينه - ننگرهار .
... حصارك ، كابل ، سويس (د پوهنو دوکتورا ، ديفل) .
...كابل پوهنتون د پښتو ژبپوهنې او ادبپوهنې استاد .
...ثار : پښتو ويي پوهنه ، پښتو پښويه (گرامر) ،
...ښتو ليکلار ، پښتو شعر څنگه جوړيږي ؟ ، زنداني نغمې ،
...نه او مينه ، اندو ژوند ، سوزونه او سازونه ، گلکڅونه ،
...ولي ، پښتو نوموالتړنگونه (په الماني) ، پښتانه او ورونه
...يتونه (ژباړه) ، د کنيشکا د سره کوتل ډبرليك (ژباړه).

... ۲۰ روپۍ = ۲۵۰ افغانۍ
...ي : حاجی سوداگر (قصه خواني)
سيد محمد كونړی
او عبدالمجيد (جلال آباد)